

Pod divjiga moža.

(Zapisal v Borovnici pri Vrhniku Franc Kramar.)

Un' host' je živ divji mož. Kmetom je pa d'rost' škode naredu, k' jom je k'odu pa pol' nek' perdélke krast. K' je biv pa tud' strašnú v'elok jom težak, je pa ker je kodu vse potlaču jom pomandrov. Sevejde se b' ga kmětje strašnú rad' znebli, sam' bal' sa se ga, k' je biv tak' strašnú v'elok pa možan. K' s' ga nej noben upor, jom je pa se změrej glich šk'oda delov. Ankat pa pride v' tist' kraj an' berac' pa so m' djal': "Kuk ti damo, de ga boš okol' porprav?" Prav' berac': "Pedeset guldinarjev!" Tej so m' jih dal', ta je pa šov h' divjim možim pa se je por' niem za hlapca v' dinov. Zdej ga pa ta berac' upraš'a kej bo on (berac') zvečer l'ězov? Divji mož m' je pokazov postlo k' je mela namest' cuhe same vojstré nosiče pokonc' postavlene v' postli. Na tisto postlo je du' divji mož vsa ga kter' je pršov k' nem'. Pred' po n'ic' k' je pa un' spar(č) je pa vsa ga s' tako klado k' je m'ela deset col pa pobov. Ta berac' je biv pa kumšt' en, je pa sk'rvěj naredu enga slannatga možica pa ga je du' gor na tisto postlo l'č; sam se je šov pa pod tisto postlo skrit. Zdej pa pride divji mož s' tisto klado k' je m'ela deset col, in k' vdar' prvoc' po postli pa zavpije berac' pod postlo: "Mene ne!" K' vdar' drugoc' spet zavpije: "Mene ne!" K' vdar' tretjoc' pa spet glich tak': "Mene ne!" Zdej se pa divji mož strašnú prestraš' jom s' misli: Trikat s' om ga tak' vdaru kar s' om ga mogu, pa je biv se změrej glich živ, - pa je zbežov. Pred' kišo je jmü pa divji mož grah zasajen, jom k' je zavčev b'čat

se m' pa tist' grah kè med nuge zaplete, jón taku
pade, de se na mestu vbije. Taku je blu konc rdečj
divjiga možd. Berač je pa le imov pedeset guldirajev,
jón kmetje so bli pa vesel' k' niso jmel' več divjiga
možd.

(Povedal 9. julija 1910. 79-letni Janez Koročan, Radekijev
veteran.)